

Tražite od Allaha zaštitu

Hatib: šejh Salih ibn Muhammed Alu Talib

9. šaban 1438. po Hidžri / 5. maj 2017.

Hvala Allahu, pored Kojeg nema drugog boga, Živom i Vječnom, Kojem ništa, u Njegovom carstvu, nije skriveno, ne obuzima Ga ni drijemež ni san, Njegova briga o stvorenjima nikada nije prestajala, Njegove blagodati su obilne, a Njegova zaštita vjernicima je dovoljna.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, svjedočanstvom koje donosi spas, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik, i onaj koga je On odabrao, među stvorenjima, neka je na njega Allahov spas, mir i blagoslov, i na njegovu porodicu i ashabe, čija su srca bila čista, i kojima je Poslanik naredio da od Allaha traže oprost i spas, i upozorio nas na ono što je snašlo Ād, Semud, faraona i one čija su naselja prevrnuta, kako bi njihovo uništenje bilo opomena i pouka od zaborava sačuvana. O ljudi, oporučujem sebi i vama bogobojaznost: "O vi koji vjerujete, bojte se Allaha istinskom bogobojaznošću i nipošto ne umirite osim kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

Trudite se u činjenju dobrih djela, a ako vas ophrva slabost, onda se bar klonite grijeha. Ono što je prošlo od dunjaluka je san, a ono što je ostalo od njega su lažne nade.

Nijedan grijeh nije veći od Allahovog oprostila i zato ne gubite nadu u Njegovu milost. On kažnjava i zbog "malog" grijeha, i niko od nas nije siguran od Njegove kazne. Živi između straha i nade: kada uradiš dobro djelo, raduj se, i smatraj ga malim i neznatnim, jer ako ga budeš smatrao malim i neznatnim, nastojat ćeš povećati svoja djela, a ako mu se budeš radovao, ponovo ćeš mu se vratiti. "...a onaj ko je dobra djela činio, a vjernik bio, neće se nepravde ni zakidanja nagrade plašiti." (Taha, 112)

Poštovani vjernici! Iznad svake druge potrebe je potreba duše za njenim Zaštitnikom Gospodarom i Stvoriteljem, koji ju je u najljepšem liku stvorio. Uzvišeni Allah kaže: "...uspjet će samo onaj ko je očisti, a bit će izgubljen onaj ko je na stranputicu odvoditi!" (Eš-Šems, 9–10)

Allah je potreban ljudskim dušama i pred Njim su ponizne i skrušene. Ta potreba veća je od potrebe za hranom i pićem. U Njegovim rukama su ključevi svih stvari, On je Darovatelj, Neovisni. Uzvišeni kaže: "O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavisan i hvale dostojan." (Fatir, 15)

Allah poziva Svoje robove: "Robovi moji, svi ste vi u zabludi, osim onaj Koga ja uputim, tražite od mene uputu, i Ja ću vas uputiti; svi vi ste gladni, osim onaj koga Ja nahranim, pa tražite od mene da vas nahranim i Ja ću vas nahraniti; svi ste vi neodjeveni, osim onaj koga sam Ja odjenuo, tražite od Mene da vas odjenem, i Ja ću vas odjenuti."

Zbog toga je dova ibadet, a polovina sure El-Fatiha je, u svojoj biti, dova.

Savršen čovjek, sa najviše znanja o Gospodaru, najskrušeniji, najbogobožniji, najispravnijeg govora, najistinitijeg pojašnjenja, bio je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem. Njegov govor, nakon Božijeg, najljepši je govor, a njegova uputa je najbolja uputa. On je najiskreniji savjetnik. Nema nijednog dobra a da on na njega nije ukazao. Imao je najviše znanja o dovi i onome što je potrebno da bi ona bila kabul kod Allaha i o tome kako izgraditi pravilan odnos i stav prema ovom i budućem svijetu. Neka je Allahova milost na njega i njegove ashabe, koji su od njega učili dovu kao što su učili sure iz Kur'ana.

Njegove dove i sveobuhvatne poruke predstavljaju jedinstven obrazac veličanja Allaha, džellešanuhu, izražavanja čežnje prema Njemu i ispunjenja svih čovjekovih, dunjalučkih i ahiretskih, potreba, tako da je obaveza vjernika da se drži tog obrasca u dovi, da se Allahu ponizno obraća ovim blagoslovljenim riječima, razmišlja i živi po njima, i ne zamjenjuje ih neutemeljenim dovama, od kojih, onaj ko ih uči, nema

nikakve koristi, štaviše na velikom je gubitku, a šta tek reći za dove koje su u suprotnosti sa njegovim sunnetom i uputom.

Jedna od veličanstvenih dova, koje su potvrđene vjerodostojnim sunnetom, jeste dova koju su zabilježili Tirmizi i drugi od Abbasa ibn Abdulmuttaliba: “Rekao sam: ‘Allahov Poslaniče, poduči me riječima kojima ću tražiti od Allaha, džellešanuhu’, a on je rekao: ‘Traži od Allaha zdravlje i zaštitu od nevolja.’ Pričekao sam nekoliko dana, pa sam mu ponovo otišao i rekao: ‘Allahov Poslaniče, poduči me riječima kojima ću tražiti od Allaha’, a on je rekao: ‘O Abbase, o amidža Poslanikov, traži od Allaha el-afije – traži od Allaha zdravlje i zaštitu od nevolja ovoga i onoga svijeta.’” (Tirmizi, hasen-sahih)

O vjernici! Ovo je zaista veličanstvena dova, kojoj je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podučio svog amidžu Abbasa, koga je, inače, poštovao kao vlastitog oca, i smatrao je da mu pripadaju prava koja pripadaju ocu.

Izdvajanje spomenute dove, između ostalih dova, nakon Abbasovog insistiranja da ga poduči riječima kojima će tražiti od Allaha, džellešanuhu, dokaz je da se nijedna druga dova ne može porediti sa traženjem zaštite od Allaha, džellešanuhu, i da ovu dovu ništa ne može zamijeniti u obraćanju Uzvišenom i Plemenitom.

Hadis sadrži podsticaj onima sa visokim ambicijama da ustraju u ovoj dovi.

Poslanikovo traženje zaštite od Allaha, džellešanuhu, što izrazom što smislom, zabilježeno je mutevatir-predanjem, u više od pedeset hadisa, jer onaj kome Allah, džellešanuhu, dâ zaštitu, na ovom i budućem svijetu, postigao je svoj najveći cilj. Kome Allah, džellešanuhu, dâ zaštitu, opskrbljen je najvrednijom opskrbom. Božija zaštita je ključ svake blagodati, vrata dobra, blago sretnih. Dobro u kojem izostane Božija zaštita je malo i kada ga je mnogo, ponos bez nje je bezvrijedan i kada je počast.

Nijedna stvar na dunjaluku, poslije vjerovanja i čvrstog ubjeđenja, ne može se porediti sa afijetom – Božijom zaštitom, jer je “zaštita u vjeri” iznad svake druge

zaštite, i njenu vrijednost zna samo onaj ko ju je izgubio. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: “Tražite od Allaha el-’afije – zaštitu, jer čovjeku nije dato veće dobro od zaštite.” (Ahmed i drugi)

Najveća zaštita je zaštita od grijeha, zaštita u pokajanju i iskrenoj predanosti. Kada čovjek uradi neki grijeh, neka se “pokrije” Allahovom zaštitom. U hadisu se kaže: “Svima iz mog ummeta bit će oprosteno osim onima koji javno govore o svojim grijesima.” (Muttefekun alejhi)

Onome ko javno govori o svojim grijesima i javno obznanjuje svoje grijehenje uskraćena je Božija zaštita. Uzvišeni kaže: “Kad hoćemo jedan grad uništiti, onima koji su u njemu na raskoš navikli prepustimo da se razvratu odaju i da tako zasluže kaznu, pa ga onda do temelja razrušimo.” (El-Isra, 16)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, gubitak *afijeta* smatrao je jednom od najvećih nedaća i zato se utjecao Allahu od toga dovom: “Allahumme inni eūzu bike min zevali ni’metike ve tehavvuli afijetike ve fudžaeti nikmetike ve džemīi sehatike! – Bože moj, utječem Ti se od prestanka Tvojih blagodati, i gubitka Tvoje zaštite, i iznenadne kazne i od sve Tvoje srdžbe.”

Allah, džellešanuhu, pokriva ljude Svojim zastorom i štiti Svojom zaštitom, a istinski gubitnik je onaj ko svojom negativnom promjenom uzrokuje nesreću sebi i drugima. Uzvišeni kaže: “Allah neće izmijeniti jedan narod dok on sam sebe ne izmijeni.” (Er-Ra’d, 11)

Poštovani vjernici! El-afije – zaštita ogleda se i u spasu od tereta ljudskih hakova i da sretnemo Allaha, džellešanuhu, na Sudnjem danu a da nas niko od ljudi ne tereti za nepravdu u časti i metku.

Neki čovjek napisao je Ibn Omeru, radijallahu anhu: “Pouči me cjelovitom znanju”, pa mu je Ibn Omer, radijallahu anhu, odgovorio: “Znanja je mnogo, a ja ti savjetujem sljedeće: ako možeš da sretnoš Allaha olakšanih leđa od muslimanske krvi, gladnog

stomaka od muslimanskog imetka, čistog jezika od njihovih časti, držeći se čvrsto njihove zajednice, onda to i učini. Neka je Božiji mir s tobom.”

S razvojem tehnologije i savremenih sredstava komunikacije, povećava se potreba za oprežnošću i ustezanjem od svih oblika povrede ljudske časti i dostojanstva, i ko se uspije sačuvati od toga, neka zahvali Allahu, jer nema ništa bolje od selameta – spasa od lošeg mišljenja o drugim ljudima. Uzvišeni kaže: “Zašto, čim ste to čuli, nisu vjernici i vjernice jedni o drugima dobro pomislili” (En-Nur, 12); “Zašto niste, čim ste to čuli, rekli: ‘Ne dolikuje nam da o tome govorimo’” (En-Nur, 16).

El-afije – zaštita ogleđa se i u čuvanju od smutnji, pa makar i sa pola riječi, nakon što nas je Allah sačuvao toga. Mikdad ibn Esved, radijallahu anhu, prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Zaista je sretan onaj ko bude sačuvan smutnje. Zaista je sretan onaj ko bude sačuvan smutnje. Zaista je sretan onaj ko bude sačuvan smutnje. Ko, njome, bude iskušán, i strpi se, blago njemu.” (Ebu Davud) Propast je da prizivaš iskušenje, a Allah te sačuvao od njega, i da se upuštaš u smutnju, a Allah te zaštitio od nje i da budeš uzrokom širenja zabluda sumnje i strasti i da kidaš zastor Božije zaštite i oprosta kojim je pokrio tebe i tvoju zajednicu. Uzvišeni Allah kaže: “A one koji preinačuju Allahove dokaze, kada su im već došli, Allah će zaista strahovito kazniti.” (El-Bekara, 211)

O vjernici! Božijom zaštitom smatra se i zaštita muslimanske domovine, gradova i sela, očuvanje sigurnosti i stabilnosti. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ne priželjkujete susret s neprijateljem, i tražite od Allaha zaštitu.”

Božija zaštita ogleđa se i u sjedinjavanju srca, jedinstvenoj riječi, i šerijatskoj vlasti koja se boji Allaha, čuva grijeha i brine o interesima muslimana.

Božija zaštita je i da čovjek osvane siguran u svom domu, zdravog tijela, sa opskrbom koja mu je dovoljna za jedan dan i noć. Ko to bude imao, kao da mu je dat cijeli dunjaluk, i ima obavezu da svako jutro moli Allaha “dovom zaštite”, koju je, kako prenosi Ibn Omer, radijallahu anhu, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učio ujutru i navečer: “Allahumme inni es’elukeľ-afve vel-afijete fid-dunja vel-ahire. Allahumme

ini es’elukel-afve vel-afijete fi dini ve dunjaje ve ehli ve mali. Allahumestur avreti va amin rev’ati. Allahumahfazni min bejni jedejje ve min halfi ve an jemini ve an šimali ve euzu bi azametike en ugtale min tahti! – Allahu moj, molim Te za oprost i zaštitu na dunjaluku i na ahiretu. Allahu moj, molim Te za oprost i zaštitu u mojoj vjeri i životu na dunjaluku, u mojoj porodici i imetku. Allahu moj, pokrij moja sramna djela, učini me sigurnim od straha, čuvaj me s moje prednje strane, te od svega što me može zadesiti s leđa, s desne i lijeve strane i odozgo i utječem Ti se Tvojom veličinom da se ne otvori zemlja ispod mene!”

Dobro zapamtite ovu dovu i podučite njoj svoju djecu i svoje supruge: “Allahumme inni es’elukel-’afve vel-’afijete fid-dunja vel-ahire! – Allahu moj, molim Te za oprost i zaštitu na dunjaluku i na ahiretu!”

Jednoga dana, Jezid ibn Ebu Sufjan upitao je jednog svog sagovornika: “Ko ima najljepši život?”, a on reče: “Ti, vođo.” Jezid mu na to reče: “Ne, najljepši život ima čovjek musliman, koji ima suprugu muslimanku, a imaju dovoljno za život, on je njome zadovoljan i ona je njime zadovoljna, a niti mi znamo njega niti on zna nas.” Među poznatim Poslanikovim dovama je dova koju je zabilježio Ahmed u “Musnedu” od Busre ibn Ertaa, radijallahu anhu, a on od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i glasi: “Allahumme ahsin akibetena fil umuri kulliha ve edžirna min hizjid-dunja ve azabil āhire! – Allahu moj, podari nam lijepu završnicu u svim stvarima, sačuvaj nas poniženja na dunjaluku i kazne na ahiretu.” (Ibn Kesir u svom Tefsiru, za ovaj hadis kaže da je hasen)

Učenjem ove dove čovjek priznaje slabost i nemoć, i prepušta sve stvari Allahu, džellešanuhu, jer On zna, a mi ne znamo, On može sve, a mi ne možemo i On zna skriveno.

Svaki dan i noć, čovjek ulazi u stvari čiji mu je ishod nepoznat, započinje ih, a ne zna kako će one završiti, i zato neka moli Allaha da mu dâ lijepu završnicu u svim stvarima, jer možda ga obraduje ono čega se pribojava, a rastuži ono čemu se nada i raduje.

Kome Allah dâ lijepu završnicu, uspjeh i podrška od Allaha bit će njegovi saveznici na dunjaluku, a na ahiretu će biti spašen, i tako će biti sačuvan poniženja na dunjaluku i kazne na ahiretu.

Ovu dovu potrebno je učiti u svakom iskušenju i belaju koji zadese islamski ummet, i svakoj novonastaloj situaciji, i moliti Allaha da njihova završnica bude dobra, da im podari čvrstinu u smutnjama i sačuva ih od smutnji i zablude: “Gospodaru naš, ne dopusti srcima našim da skrenu, kada si nam već na Pravi put ukazao, i daruj nam Svoju milost; Ti si, uistinu, Onaj Koji mnogo daruje!” (Ali Imran, 8)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učio je i ovu dovu, koju je zabilježio Muslim u “Sahihu” od Ebu Hurejre, radijallahu anhu: “Allahumme aslih li dini ellezi huve ismetu emri, ve aslih li dunjāje elleti fiha meaši, ve aslih li ahireti elleti fiha meadi, vedžalil-hajate zijadeten fi kulli hajrin vel-mevte rahaten min kulli šerr! – Allahu moj, popravi moju vjeru koja je okosnica svih mojih stvari; popravi moj dunjaluk na kojem živim; popravi moj ahiret kojem ću se vratiti; učini moj život na dunjaluku napretkom u svakom dobru, a smrt odmorom od svakog zla!”

U ovih pet lijepih i blagoslovljenih dova objedinjeno je dobro ovog i budućeg svijeta. Nema dobra dunjaluka bez dobra vjere, nema dobra u građevini koja se podiže na porušanim vrijednostima, a dunjaluk je samo sredstvo za uspostavljanje vjere. Također, dobro vjere bez dobra dunjaluka i blagostanja je manjkavo dobro.

Najveće dobro jeste da Allah, džellešanuhu, podari čovjeku dobro ovog i budućeg svijeta, popravi njegov dunjaluk na kojem živi i ahiret kojem će se vratiti, uvede ga u Džennet i sačuva od Vatre, što je najveći mogući uspjeh. Uzvišeni kaže: “...i ko bude od Vatre udaljen i u Džennet uveden – taj je postigao šta je želio; a život na ovome svijetu je samo varljivo naslađivanje.” (Ali Imran, 185)

Iz ove Poslanikove dove učimo da je obaveza poduzeti sve potrebne mjere i korake kojima se postiže dobro vjere i dunjaluka i spriječiti sve ono što narušava to dobro, jer je islamski pogled na dunjaluk i vjeru pogled ravnoteže i pravednosti, koji izvire iz riječi Uzvišenog: “I tako smo od vas stvorili pravednu zajednicu.” (El-Bekara, 143)

Nema isposništva u islamu, islam je vjera i dunjaluk, mesdžid i tržnica, Mushaf i zanat. Uzvišeni kaže: "On vam je Zemlju pogodnom učinio, pa hodajte predjelima njezinim i hranite se onim što On daje, Njemu ćete poslije oživljenja odgovarati" (El-Mulk, 15); "A kad se molitva obavi, onda se po zemlji razidite i Allahovu blagodat tražite i Allaha mnogo spominjite, da biste postigli što želite" (El-Džumua, 10).

O vjernici! Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu koji je zabilježio Ahmed u Musnedu od Šedada ibn Evsa, radijallahu anhu, kaže: "Kada ljudi budu čuvali zlato i srebro, vi čuvajte ove četiri riječi: 'Allahumme inni es'elukes-sebate fil-emri vel-azimete aler-rušdi, ve es'eluke šukre ni'metike, ve es'eluke husne ibadetike, ve es'eluke kalben selimen, ve es'eluke lisanen sadikan, ve es'eluke min hajri ma ta'lemu ve euzu bike min šerri ma ta'lemu ve estagfiruke li ma ta'lemu inneke ente allamul-gujub! – Allahu moj, molim Te da mi podariš čvrstinu u svim stvarima i odlučnost u razboritosti; i molim Te da me učiniš zahvalnim na Tvojim blagodatima, i nadahneš da Te ispravno obožavam; i molim Te da mi podariš zahvalno srce i iskren jezik; i molim Te da me opskrbiš iz Svog dobra, Koje samo ti znaš, i sačuvaš zla, koje samo Ti znaš, i oprosti mi ono što Ti znaš, jer Ti znaš skriveno."

Ova dova je najbolje blago, i vrijedna je čuvanja i svake pažnje, jer je to blago koje ostaje i ne prolazi. Uzvišeni kaže: "Bogatstvo i sinovi su ukras u životu na ovome svijetu, a dobra djela, koja vječno ostaju, biće od Gospodara tvoga bolje nagrađena i ono u što se čovjek može pouzdati." (El-Kehf, 46)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u ovoj dovi objedinio je mnoga dobra: prvo od tih dobara jeste čvrstina u vjeri, koja obuhvata čvrstinu u životu i na samrti, čvrstinu prilikom prelaska preko sirat-čuprije, na dan kada će ljudske noge posrtati. Od čvrstine nogu na Pravom putu na dunjaluku ovisi čvrstina na siratu na Sudnjem danu. Zatim, od Allaha traži odlučnost u razboritosti, tj. u činjenju dobrih djela i želji za njihovim činjenjem, strpljenju i ustrajnosti u dobru. Mnoštvo onih koji ostavljaju Pravi put i niske ambicije ljudi za činjenjem dobra potvrđuju potrebu za ovom dovom.

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Allahu moj, podari nam lijepu završnicu u svim stvarima, i sačuvaj nas poniženja na dunjaluku i kazne na ahiretu! Allah podario meni i vama blagoslov u Kur'anu i sunnetu i okoristio nas njegovim ajetima i mudrošću.

Molim Allaha da oprost i meni i vama!

